

Jézussal a templomban, avagy a felejthetetlen páska

(Elképzelte történet Jézus korából)

Vásárhelyi Éva vagyok. A történet, amelyet elmesélek, az első igazi húsvéti ünnepemet mutatja be, amely túlságosan is mozgalmas volt. Ekkor tizenkét éves voltam, és szüleimmel a galileai Názáretben laktam. Szomszédom, és egyben legjobb barátom Jézus volt. Egyidősek voltunk. Én december 23-án, ő 24-én született.

Akkoriban minden figyelmünket a közelgő páska ünnepe kötötte le, mivel azt mondták, hogy már elég idősek vagyunk ahhoz, hogy velük menjünk Jeruzsálembe, a húsvéti ünnepre. Mivel aznap született kistestvérem, szüleim úgy döntöttek, menjek Jézussal. Nagy lázban égve pakolóztunk fel Fülel nevű szamarunkra kovásztalan kenyéret majszolva.

A körülbelül 120 km hosszú út gyorsan eltelt, mert közben hallgattuk Mária és József elbeszéléseit Isten hatalmas tetteiről. Énekeltünk, imádkoztunk, egészen addig, amíg meg nem láttuk Jeruzsálem tornyait. Soha életemben nem láttam még annyi embert. Biztos voltak vagy egymilliónyi. Boldog izgalommal léptünk be a templomba.

Szajátva néztük a suhogó, fehér ruhás papok szolgálatát. Én sok mindent nem értettem, de Jézus türelmesen és érthetően elmagyarázott mindent.

Az ünnepek után mindenki hazaindult, de Jézus a templomban akart maradni. Hiába mondtam neki, hogy ennek nem lesz jó vége – mert ha már most rossz fát teszünk a tűzre, többet se hoznak ide bennünket –, nem hallgatott rám. Mire észrevettem, a társaságunkból már csak mi voltunk a templomban. Jézus a *„tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein.”** Én csak bámultam, honnan tud ilyeneket.

Ekkor bekövetkezett, amitől tartottam. Megjelent Mária és József, és kérdőre vonták barátomat: *„Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én nagy bánattal kerestünk téged.”***

Ő pedig így válaszolt: *„Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?”****

Szülei döbbenetben, de büszkén hallgatták bölcsességét.

Ezután elindultunk hazafelé és én már alig vártam, hogy beszámolhassak szüleimnek a nagy kalandomról.

*Lukács 2,46–47 ** Lukács 2,48 ***Lukács 2,49

Vásárhelyi Éva (11 éves), Ibrány,
Jókai Mór Ref. Ált. Isk., Nyíregyháza